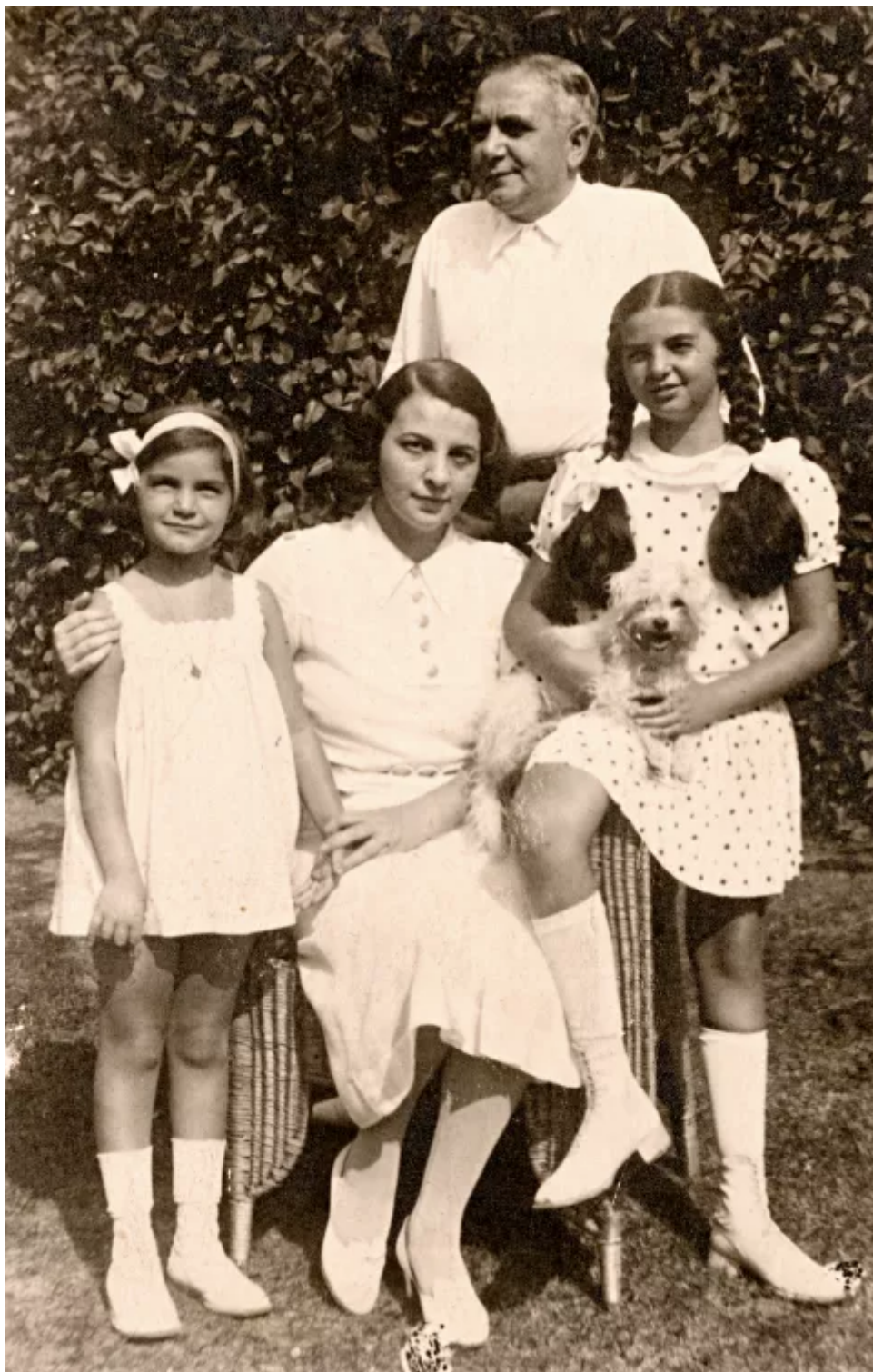

A Steinberger Család

Anyám, apám, a nővérem és én. A kép 1933-ban készült Békéscsabán, a Deák Ferenc utca 7 szám alatt, a saját házunk kertjében.

1924-ben megszületett a nővérem, Hanni, és 1928-ban megszülettem én. Volt nálunk egy osztrák kisasszony, egy fräulein, aki két éves koromban jelent meg a családnál, és 1938-ban ment el, amikor megtörtént az Anschluss. Főleg ő volt velünk. Ő játszott velünk, ő mesélt. Anyám soha.

Abban az időben az apák nem foglalkoztak a gyerekeikkel. Legalábbis velem nem. Odaadta az egypengős bridzsnyereségét, és ez volt minden. Imádott bennünket, de nem foglalkozott velünk. Nagyon jó apa volt, de nem nevelt bennünket. Tulajdonképpen anyám sem foglalkozott velünk, mert a kisasszony nevelt.

Apám egyetlen egyszer szidott össze bennünket. A nővérem csinált valami cirkuszt, nem tudom, mi volt az, de arra emlékszem, hogy cirkuszba készültünk, és elvette a jegyet. Az volt az összes nevelése, amire emlékszem. Apámra úgy emlékszem, hogy vasárnap délelőtt megyünk sétálni, egyik kezében sétabot, a másik kezével engem fogott, és az én kis gyerekkezem eltűnt az ő nagy, puha kezében.

Anyám irányította a háztartást. A szobalánnyal járt ki a piacra, a szobalány vitte a kosarat, anyám vásárolt. Mit csinált még, nem is tudom. Nem főzött, mert volt szakácsnő. Később, amikor már tizenéves voltam, már csak egy asszony volt, talán szakácsnő, és az utolsó másfél-két évben már csak bejárónő.